

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

τος τῶν τότε φιλοδραματικῶν, διότι οἱ λόγοι νέοι — ὡς ἀποκαλοῦνται τῶρα — τοῦ καιροῦ ἐκείνου δὲν ἀπηξίουσαν ἄνερχονται ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἐρασιτέχναι τῆς ὑποκριτικῆς, δύο δὲ τῶν καλλίστων ποιητῶν μας, ὁ Ὀρφανίδης καὶ ὁ Γεώργιος Παράσχος διεκρίνοντο ὡς ἡθοποιοὶ δόκιμοι. Ὁ Ὀρφανίδης διέπρεπεν ἰδίως περὶ τὰ κωμικά, παροιμιώδης δὲ ἀπέμεινεν ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ εἰς τὸ πεπαλαιωμένον δράμα ὁ *Μαριώδης*, ἐν ᾧ ὑπεκρίνετο τὸ πρόσωπον τοῦ αἰθίοπος ὑπηρέτου Καΐδαμᾶ. Ἀλλὰ μὴ ἔχων ἀφθόλους τοὺς πρὸς τὸ ζῆν πόρους, ἐννοεῖ ν' ἀμείβηται διὰ τὴν νυκτερινὴν ταύτην ἐργασίαν του καί ποτε μὴ πληρωθεὶς ἐγκαίρως, ἐκλείσθη εἰς τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ δωμάτιόν του· εἰς δὲ τοὺς παρακαλοῦντας αὐτὸν νὰ μετὰσχῃ τῆς παραστάσεως, ἀπήντα:

— Πρῶτα ἐδῶ (καὶ ἐδείκνυε τὴν παλάμην) κ' ὕστερα ἐδῶ! (καὶ ἐδείκνυε τὸ πρόσωπον).

Ἐπληρίσσετο δὲ ὅτι ἤθελε πρῶτον νὰ λάβῃ τὰ ὀφειλόμενα καὶ ἔπειτα ν' ἀλείψῃ τὸ πρόσωπον δι' ἀσβόλης, ὅπως ὑποκριθῇ τὸν αἰθίοπα.

Εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνεμίχθη ἐνωρίτατα σφοδρῶς ἀγωνισθεὶς διὰ τῶν καυσικῶν σατυρῶν του, ἐν τῷ *Μερίπλῳ* πρῶτον καὶ κατόπιν ἐν τῷ *Τοξότη*. Λέγεται ὅτι ἐξηνάγκασε τὸν Κωλέττην ν' ἀποστείλῃ αὐτὸν εἰς Εὐρώπην ὅπως ἐκπαιδευθῇ διὰ τῆς μεθόδου τῶν *κάρρων*, μισθώσας δηλαδὴ φορτηγὰ ἀμάξια καὶ παραγγείλας εἰς αὐτὰ νὰ διέρχωνται μετὰ κρότου πολλοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ὑπὸ τὴν κατοικίαν καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ ὑπουργοῦ. Τὸ πνεῦμα τοῦτο τὸ φιλόσκαμνον, τὸ ἐπιρρεπὲς εἰς εὐφυῆ τεχνάσματα, τὸ ἀνήσυχον καὶ φίλερι,

πνεῦμα, σχεδὸν *gamin*, διέσωσεν ἀκέραιον ἢ κατ' ἐξοχὴν σατυρικὴ τοῦ φύσεως καὶ εἰς τὸν κατόπιν βίον, εἰς ὃν καὶ ἡ ἡλικία καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ περιωπὴ ἐπέβαλον σοβαρότητα, διέλαμπε δὲ αὐτὸ ἐκάστοτε σπινθηροβολοῦν εἰς ἐπιγράμματα αὐτοσχέδια, εἰς ἀπαντήσεις δητικὰς, εἰς τὰς φιλολογικὰς αὐτοῦ ἔριδας, εἰς τὰς κρίσεις του ὡς εἰσηγητοῦ τοῦ Βουλγαρίου ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ, εἰς τὰς παραδόσεις αὐτοῦ, ἐν αἷς τοσοῦτον προσφιλὲς καθίστατο τοῖς φοιτηταῖς, καίπερ εὐχερῶς ἀντιλαμβανόμενος καὶ ἐξουδετερώων τὰς συνήθεις αὐτῶν πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν καθηγητῶν πονηρίας, ἐν τῇ ἐξασκήσει αὐτῇ τῶν καθηκόντων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας. Συντάξας ποτὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διευθυνομένου βοτανικοῦ καταστήματος ἀνέγραψε πρὸς τοὺς ἄλλους ἐν αὐτῷ καὶ ποσὸν τι διὰ τὴν συντήρησιν ἐνὸς κυνὸς φύλακος. Τὸ ποσὸν ἐφάνη ὑπερογκὸν εἰς ἓνα τῶν Συγκλητικῶν:

— Ἐγὼ σοῦ δίδω τὸ διπλάσιον, ἀπήντησεν ὁ Ὀρφανίδης, νὰ κάμνης τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ νὰ γαυγίζῃς ὅλην νύκτα!

Τοιοῦτος περίπου ὁ ἀνὴρ. Βεβαίως ἡ σκιαγραφία εἶνε πολὺ ἀτελής, ἀλλὰ καὶ ὁ χώρος ἐλλεῖπει ἡμῖν σήμερον καὶ ὁ χρόνος πρὸς περισυναγωγὴν τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων καὶ πληρεστέραν ἐξέτασιν τῶν ποικίλων φάσεων τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ βίου καὶ τῆς πολλαπλῆς αὐτοῦ ἀξίας. Οἱ ἀναγνώσται ἀρκουθήτωσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ταῦτα καὶ εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ σεβαστοῦ ἀνδρός, ἣν δημοσιεύομεν ἀνωτέρω φόρον ἐκτιμήσεως ἀποτίνοντες εἰς τὴν προσφιλεῖ αὐτοῦ μνήμην.